

Μ
Ορ

τέρα του απο την κόλαση!

στη

Ο επίσκοπος Κύρου Θεοδώρητος, ο οποίος

έζησε τον Ε μ.Χ. αιώνα, διηγείται πώς μια φορά τον επισκέφθηκε ένας μοναχός, πού ερχόταν από πολύ μακριά. Τον έβαλε να ξεκουρασθή και να φάγη. Όταν έτρωγε ο μοναχός, παρατήρησε ότι χρησιμοποιούσε μόνο το αριστερό του χέρι και ότι το δεξί του ήταν τυλιγμένο με ένα παλιόρασο.

Ο επίσκοπος τον ρώτησε, όχι από περιέργεια άλλα από ενδιαφέρον, γιατί είναι τυλιγμένο το χέρι του και μάλιστα με ένα παλιόρασο τριμμένο, ενώ εφαινετο από την όλη του ενδυμασία ότι δεν ήταν μοναχός ρακένδυτος. Μάλιστα, θέλησε να το τραβήξει για να δη, όπως υποψιαζόταν, αν υπήρχε κάποια πληγή στο χέρι του μονάχου, αλλά αυτός δεν τον άφησε και το σκέπασε γρήγορα, διότι άρχισε να βγαίνει αφόρητη δυσοσμία.

Κι ό μοναχός διηγήθηκε τα έξης στον επίσκοπο:

-Σεβασμιότατε, εγώ είχα μια μητέρα πολύ όμορφη, πάγκαλη, ή οποία, δυστυχώς, από πολύ νωρίς, άφ ότου χήρεψε, παρεσύρθη στον κακό δρόμο κι έγινε πόρνη.

Λόγω δε της μεγάλης ωραιότατος πού είχε, απέκτησε πολύ μεγάλη “πελατεία” και έγινε πολύ πλούσια κι έτσι εγώ μεγάλωνα μέσα στη χλιδή και στα πλούτη.

Όταν όμως μεγάλωσα και άρχισα να καταλαβαίνω τί γίνεται, βδελυσσόμενος αυτήν την κατάσταση της μητέρας μου, απομακρύνθηκα για ένα διάστημα από κοντά της και πήγα σε ένα μοναστήρι.

Πληροφορήθηκα όμως κάποια στιγμή ότι ή μητέρα μου αιφνιδίως πέθανε. Και όλη ή τεράστια εκείνη περιουσία, την οποία είχε κάνει από την αμαρτία, ήταν πλέον δική μου.

Πήγα λοιπόν και την περιουσία αυτή την μοίρασα όλη, μέχρι και της τελευταίας δραχμής, στους φτωχούς κι έφυγα για την Έρημο ξανά, προσευχόμενος για τη σωτηρία της μάνας μου. Βέβαια και για τον πατέρα μου, πού όταν είχε κοιμηθή, εγώ ήμουν μωρό. [\(περισσότερα...\)](#)